

Дубова Т. О., студентка I курсу спеціальності «Ветеринарна медицина»

Науковий керівник – Федянович А. М., викладач ветеринарних дисциплін
Новомосковський коледж ДДАЕУ, Дніпропетровська обл., Україна

КОРОТКА ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ ПОРОДИ КАНЕ-КОРСО

Порода собак Кане-корсо незаперечно є спадкоємцем древніх молосів, якщо бути точніше, античних Тибетських догів. Сучасні Тибетські мастіфи (доги), це порода, не раз пережила «реінкарнацію», але їх вигляд і сьогодні змушує людей здригатися від накативших мурашок. Перший дог з'явився на материк Євроазія за 1000 років до нашої ери, принаймні так свідчить історія. Агресивний гігант, навчений на вилов людей був піднесений як подарунок правителя Китаю. Поширившись по Європі і Азії, молосси стали предками багатьох сучасних порід.

Нові породи собак століттями виводилися під потреби конкретних територій. Нащадки молосів, що потрапили в Римську імперію, також використовувалися за призначенням – аренні бої, військові походи, охорона території. Згадки про гігантів, званих Корсо зустрічаються в літописах про полювання і цькування, датованих 1400-1500 роками. Потрібно відзначити, що на деяких територіях чотириногі використовувалися в якості охоронців отар. Літописці характеризують давніх Кане-корсо, як сильних, невтомних, безстрашних і вірних собак.

Офіційну історію породи етично відраховувати з часів процвітання Римської імперії. Саме цей часовий проміжок насичений історичними пам'ятками, які закарбували ранніх Кане-корсо на полюванні, аренах і бойових діях. Становлення цих могутніх собак безперервно переплітається з історією Італії. Навіть не заглиблюючись в довідки кінології, історичні джерела розповідають про гігантських собаках, одягнених в лати і збудованих в шеренги. Про собачих боях і сутичках з дикими тваринами. Про злісних чотирилапих надзирателів рабів і охоронців палаців.

Римська імперія пала незадовго до настання п'ятої сотні років до нашої ери, в Італії запанував феодальний лад. Цей етап варто розглядати, як окремих крок становлення породи. Експорт нетипових для Італії собак, наприклад, Кельтських хортів, призвів до змін породження нових прабатьків породи. На тлі змін, вже усталений італійський Кане-корсо був широко поширений по всій країні, особливо на Півдні, де процвітала полювання на великого дикого звіра.

З новим режимом, собак стали використовувати в новій посаді – охорона ферм в міжсезоння. Після збору врожаю угіддя залишалися під відповідальність однієї людини і декількох Кане-корсо. Потрібно відзначити, що порода досить довго використовувалася в ролі перегонників худоби, що також обмежувало контакт із зовнішнім світом. Наслідком таких «професій» стала непохитна вірність одній людині – господарю.

Кане-корсо довірялося навіть золото. Чотирилапі супроводжували і охороняли кінноти збирачів податків і міських чиновників.

Різномічне використання молоссов призвело до багатопрофільності сучасних Кане-корсо. До того ж настільки потужні собаки високо цінувалися, що призвело до глобального розширення якісного генофонду. Однак історія не може представляти собою рівну лінію, завжди є піки і падіння. Падінням породи

стала Друга світова війна, загальна криза і крах економіки багатьох країн. Недолік їжі і винищення «не фронтових» собак підвели Кане-корсо до межі вимирання і кінець цих гігантів був дуже близький, для того, щоб запобігти його.

Відродження античних гігантів, це приклад титанічної вірності і наполегливості однієї людини – пана Джованні Бонатті Ниццоли. Будучи освіченою людиною, яка знається на історії і факти, чоловік повірив у диво і підняв хвилю відродження Кане-корсо. Через 10 років після зародження ідеї, в 1983 році, група дослідників (за сумісництвом засновники клубу любителів Кане-корсо) буквально прочесала південні регіони Італії в пошуках збережених представників породи. До 1987 році був складений перший офіційний стандарт породи. Опис не тільки докладно розкривало кожну рису античних гігантів, але і чітко вказувало на відмінності Кане-корсо від Мاستифів і Неаполітанських мастифів окрема.

До офіційного відкриття племінний реєстрації (1994), позитивну експертну оцінку і визнання отримали понад 500 виробників і 700 цуценят. Відразу після визнання породи Італійським собакам співтовариством, поголів'я собак перевищила тритисячний поріг. У 1996 році кращий виробник Італії з честю відстояв репутацію Кане-корсо на виставці FCI (Міжнародна Кінологічна Асоціація).

Опис породи постійно перегукується з гладіаторським минулим Кане-корсо. Прямокутний силует, потужна, але суха мускулатура, широкий і міцний кістяк, об'ємна голова і підкреслює всі ці достоїнства елегантність воїна. Блискавична реакція і готовність до дії виявляють у представників породи їх охоронні дані. Габарити породи оцінюються, як великі або середні. Зростання і вага Кане-корсо визначений стандартом і варіюються в строгих рамках:

Кане-корсо, це одна з небагатьох порід, зовнішність якої в найдрібніших деталях відповідає раніше, античному вигляду молосси.

УДК 343.125

Коваленкова В. В., студентка II курсу спеціальності «Ветеринарна медицина»

Науковий керівник: Сухін В. М., к.в.н., доцент

Новомосковський коледж ДДАЕУ, Дніпропетровська обл., Україна

ЧІПУВАННЯ – АКТУАЛЬНА ТЕМА ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМАШНІХ ВИХОВАНЦІВ

Чіпування – це унікальний, сучасний безболісний і безпечний метод ідентифікації тварин, який існує в світі. Майже вся Європа ідентифікує за допомогою чіпів домашніх тварин, і це вже стало такою ж нормою і загальноприйнятим, як і їх щеплення проти сказу, тобто, обов'язково для всіх домашніх тварин. Раніше протягом десятиліть ідентифікація тварин проводилася за допомогою таврування і татувань, які поступово відходять в минуле, так як мають ряд недоліків, наприклад: татування з часом спотворюється або линяє; клеймо заростає; ярлики і бірки губляться; при необхідності їх легко можна підробити; вкрай болуча для тварини процедура.

Говорячи на тему «чіпування», гадаю потрібно відразу розділити його на обов'язкове і добровільне. Обов'язковість чіпування виникає, як правило, при